LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR KINIJOS LIAUDIES RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

SUTARTIS
DĖL INVESTICIJŲ SKATINIMO IR JŲ ABIPUSĖS APSAUGOS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Kinijos Liaudies Respublikos Vyriausybė (toliau vadinamos – „Susitariančiosiomis šalimis“),

siekdamos skatinti, apsaugoti ir sukurti palankias vienos Susitariančiosios Šalies investitorių investavimo kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje sąlygas, investavimą grindžiant abipuse pagarba suverenitetui, lygiateisiškumui ir abipuse nauda, kad būtų galima plėtoti abiejų valstybių ekonominį bendradarbiavimą,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis

Šioje Sutartyje:

1. Sąvoka „investicijos“ reiškia bet kokį turtą, kurį vienos Susitariančiosios Šalies investitoriai investuoja kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje pagal pastarosios įstatymus ir tvarką ir kuris dažniausiai apima:

(a) kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą bei kitas turtines teises, tokias kaip hipoteka, turto sulaikymas ir užstatai;

(b) kompanijų akcijas ir kitokias dalyvavimo tokiose kompanijose formas;

(c) pretenziją į pinigus ar į bet kokią ekonominę vertę turinčią veiklą;

(d) intelektines nuosavybės teises, tokias kaip patentai, prekių ženklai, firmų pavadinimai, autorinės teisės ir pramoniniai pavyzdžiai, taip pat gamybos paslaptys (know-how), firmos prestižas (goodwill), prekybines paslaptys ir technologiniai procesai;

(e) įstatymų ar pagal kontraktus suteiktas ekonomine vertę turinčias koncesijas, įskaitant gamtinių išteklių paieškos ir eksploatavimo koncesijas.

Bet koks investuoto turto formos pakeitimas netrukdo jį priskirti investicijoms su ta sąlyga, kad toks pakeitimas neprieštarautų Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jis buvo investuotas, įstatymams.

2. Sąvoka „investitoriai“ reiškia: Lietuvos Respublikai:

(a) fizinius asmenis, turinčius Lietuvos Respublikos pilietybę;

(b) juridinius asmenis ar įmones, kurie įkurti pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir kurių buveinė yra Lietuvos Respublikos teritorijoje;

Kinijos Liaudies Respublikai:

(a) fizinius asmenis, turinčius Kinijos Liaudies Respublikos pilietybę;

(b) ekonomine veikla užsiimančias įmones, kurios įkurtos pagal Kinijos Liaudies Respublikos įstatymus ir kurių buveinė yra Kinijos Liaudies Respublikos teritorijoje.

3. Sąvoka „pajamos“ reiškia sumas, gautas investavus, ypač pelną, dividendus, palūkanas, mokesčius už naudojimąsi nuosavybės teisėmis ar kitokias teisėtas pajamas.

2 straipsnis

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis skatina kitos Susitariančiosios Šalies investitorius investuoti savo teritorijoje ir leidžia tai daryti pagal savo įstatymus bei tvarką.

2. Kiekviena Susitariančioji Šalis, remdamasi savo įstatymais ir tvarka, teikia pagalba ir suteikia galimybes kitos Susitariančiosios Šalies piliečiams gauti vizas ir leidimus dirbti savo teritorijoje su investavimu susijusį darbą.

3 straipsnis

1. Kiekvienos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijos ir su jomis susijusi veikla traktuojama nešališkai ir teisingai ir jai suteikiama apsauga kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

2. Šio straipsnio 1 punkte minėti traktavimas ir apsauga neturi būti mažiau palankus už tuos, kurie taikomi trečiosios valstybės investitorių investicijoms ir su jomis susijusiai veiklai.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 punktuose minėti traktavimas ir apsauga neapima preferencinio režimo, kurį kita Susitariančioji Šalis teikia trečiosios valstybės investitorių investicijoms dėl muitų sąjungos, laisvosios prekybos zonos, ekonominės sąjungos, pagal dvigubo apmokestinimo panaikinimo sutartį ar pagal sutartį dėl pasienio prekybos palengvinimo.

4 straipsnis

1. Nė viena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje neeksproprijuos, nenacionalizuos ar netaikys panašių priemonių (toliau vadinamų „ekspropriacija“) kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijoms, išskyrus atvejus, kai:

(a) to reikalauja visuomenės interesai;

(b) tokia ekspropriacija atliekama vidaus įstatymais numatyta tvarka;

(c) tokia ekspropriacija atliekama nediskriminuojant;

(d) išmokama atitinkama kompensacija.

2. Šio straipsnio 1 punkto (d) papunktyje minėta kompensacija turi atitikti eksproprijuotųjų investicijų vertę prieš pat ekspropriacija ar prieš paskelbiant apie ekspropriacija ir apimti palūkanas nuo ekspropriacijos dienos, ji turi būti išmokėta konvertuojama valiuta ir laisvai pervedama. Kompensacija turi būti išmokėta be nepagrįsto atidėliojimo. Bet koks ginčas, galintis kilti dėl tinkamo kompensacijos įvertinimo, spręstinas pagal šios Sutarties 8 straipsnį.

3. Vienos Susitariančiosios Šalies investitoriai, patyrę su investicija susijusius nuostolius kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje dėl karo, ypatingosios padėties, sukilimo, riaušių ar kitų panašių įvykių, pastarosios Susitariančiosios Šalies traktuojami ne mažiau palankiai negu trečiosios valstybės investitoriai.

5 straipsnis

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis pagal savo įstatymus ir tvarką garantuoja kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams savo teritorijoje esančių investicijų ir pajamų pervedimus, įskaitant:

(a) pelną, dividendus, palūkanas ir kitas teisėtas pajamas;

(b) sumas, gautas likvidavus visą investiciją ar jos dalį;

(c) apmokėjimus pagal su investavimu susijusias paskolų sutartis;

(d) mokesčius už naudojimąsi 1 straipsnio 1 (d) punkte minėto turto nuosavybės teisėmis;

(e) apmokėjimus už techninę pagalbą ar technines paslaugas, vadovų atlyginimus;

(f) apmokėjimus už projektus, atliekamus pagal kontraktus;

(g) vienos Susitariančiosios Šalies piliečių, dirbančių su investicija kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, uždarbius.

2. Minėtas pervedimas bus atliekamas konvertuojama valiuta pagal vyraujantį valiutos keitimo kursą, kurį nustatė Susitariančiosios Šalies centrinis bankas investicijos pervedimo dieną.

6 straipsnis

Jeigu Susitariančioji Šalis arba jos agentūra išmoka investitoriui pagal garantiją, kurią ji buvo suteikusi kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje esančiai investicijai, tai ta kita Susitariančioji Šalis turi pripažinti bet kokių tokio investitoriaus teisių ar pretenzijų perėjimą pastarajai Susitariančiajai Šaliai ar jos agentūrai ir pripažinti anksčiau Susitariančiosios Šalies ar jos agentūros subrogacijos būdu įgytas teises ir pretenzijas. Subrogacijos būdu perimtos teisės ar pretenzijos turi atitikti minėto investitoriaus turėtas teises ar pretenzijas.

7 straipsnis

1. Bet koks ginčas tarp Susitariančiųjų Šalių dėl šios Sutarties aiškinimo ar taikymo, kiek įmanoma, spręstinas konsultuojantis diplomatiniais kanalais.

2. Jeigu tokiu būdu ginčas neišsprendžiamas per šešis mėnesius, tai bet kurios Susitariančiosios Šalies prašymu jis perduodamas ad hoc arbitražo teismui.

3. Tokį teismą sudaro trys arbitrai. Per du mėnesius nuo tos dienos, kai kuri nors Susitariančioji Šalis raštu gauna kitos Susitariančiosios Šalies pranešimą dėl teismo, kiekviena Susitariančioji Šalis paskiria po arbitrą. Tie du arbitrai per du mėnesius išsirenka trečiąjį arbitrą, kuris yra trečiosios valstybės, palaikančios diplomatinius santykius su abejomis Susitariančiosiomis Šalimis, pilietis. Abiem Susitariančiosioms Šalims patvirtinus, trečiasis arbitras paskiriamas arbitražo teismo pirmininku.

4. Jeigu arbitražo teismas nesuformuojamas per šio straipsnio 3 punkte nurodytą laikotarpį, tai, nesant kitokio susitarimo, bet kuri Susitariančioji Šalis gali kreiptis į Tarptautinio Teismo prezidentą, prašydama paskirti tuos asmenis, kurie dar nepaskirti. Jeigu prezidentas yra kurios nors Susitariančiosios Šalies pilietis arba dėl kitos priežasties negali atlikti minėtos funkcijos, paskirti reikalingus asmenis prašomas kitas pagal vyresnybę Tarptautinio Teismo narys, kuris nėra nė vienos iš Susitariančiųjų Šalių pilietis.

5. Arbitražo teismas pats nustato savo darbo tvarką. Teismas priima sprendimą vadovaudamasis šios Sutarties sąlygomis ir tarptautinės teisės principais, kuriuos pripažįsta abi Susitariančiosios Salys.

6. Teismas priima sprendimą balsų dauguma. Tas sprendimas yra galutinis ir privalomas abejoms Susitariančiosioms Šalims. Bet kurios Susitariančiosios Šalies prašymu arbitražo teismas paaiškina savo priimtą sprendimą.

7. Kiekviena Susitariančioji Šalis apmoka savo paskirto arbitro ir visas kitas atstovavimo teisme išlaidas. Pirmininko ir kitas likusias išlaidas abi Susitariančiosios Šalys apmoka po lygiai. Tačiau teismas savo sprendimu gali paskirti vienai Susitariančiajai Šaliai apmokėti didesniąją dalį išlaidų, ir toks sprendimas bus privalomas abiem Susitariančiosioms Šalims.

8 straipsnis

1. Bet koks vienos Susitariančiosios Šalies investitoriaus ir kitos Susitariančiosios Šalies ginčas dėl pastarosios teritorijoje esančios investicijos, kiek įmanoma, spręstinas draugiškai, ginčo šalių derybomis.

2. eigu ginčo derybomis neįmanoma išspręsti per šešis mėnesius, tai vienos Susitariančiosios Šalies investitorius turi teisę pasirinktinai perduoti ginčą spręsti:

(a) kompetentingam teismui, esančiam investiciją priėmusioje Susitariančiojoje Šalyje; arba

(b) ginčas dėl kompensacijos dydžio ir kiti ginčai, abiejų šalių susitarimu, gali būti perduoti Tarptautiniam investicinių ginčų sprendimo centrui, įsteigtam pagal 1965 m. kovo 18 d. Vašingtone pasirašytą Konvenciją dėl investicinių ginčų tarp valstybių ir kitų valstybių piliečių sprendimo; arba

(c) tuo atveju, kai abi Susitariančiosios Šalys nėra minėtos Konvencijos dalyvės, ginčai, minėti 2 punkto (b) papunktyje, perduodami ad hoc arbitražo teismui, kuris sudaromas pagal šio straipsnio 3-7 punktus.

3. Toks arbitražo teismas kiekvienu atskiru atveju sudaromas šitaip: kiekviena ginčo šalis paskiria po arbitrą, o tiedu arbitrai išsirenka pirmininką, trečiosios valstybės, turinčios diplomatinius santykius su abejomis Susitariančiosiomis Šalimis, pilietį. Pirmieji du arbitrai paskiriami per du mėnesius nuo tada, kai viena ginčo šalis raštu praneša kitai apie teismą, o pirmininkas išrenkamas per keturis mėnesius po tokio pranešimo raštu. Jei per minėtą laikotarpį teismas nesudaromas, bet kuri ginčo šalis gali kreiptis į Tarptautinio investicinių ginčų sprendimo centro generalinį sekretorių, prašydama paskirti reikalingus asmenis.

4. Teismas pats nustato savo darbo tvarką. Tai darydamas, jis gali remtis Tarptautinio investicinių ginčų sprendimo centro arbitražo reglamentu.

5. Teismas priima sprendimą, balsų dauguma. Tas sprendimas galutinis ir privalomas abejoms ginčo šalims. Abi Susitariančiosios Šalys įsipareigoja vykdyti sprendimą pagal savo vidaus įstatymus.

6. Teismas priima sprendimus, remdamasis investiciją priėmusios Susitariančiosios Šalies įstatymais, taip pat jos taisyklėmis dėl įstatymų nesutapimo, šios Sutarties sąlygomis bei visuotinai pripažintais tarptautinės teisės principais, kuriuos pripažįsta abi Susitariančiosios Šalys.

7. Kiekviena ginčo šalis apmoka savo paskirto teismo nario ir jos atstovavimo teisme išlaidas. Pirmininko ir likusias išlaidas abi ginčo šalys apmoka po lygiai. Tačiau teismas savo sprendimu gali paskirti vienai ginčo šaliai apmokėti didesniąją dalį išlaidų, ir toks sprendimas bus privalomas abiem ginčo šalims.

9 straipsnis

Jeigu pagal vienos Susitariančiosios Šalies įstatymus ir tvarką kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijos ir su jomis susijusi veikla traktuojama palankiau negu pagal šią Sutartį, tai taikomas palankesnis traktavimas.

10 straipsnis

Ši Sutartis taikoma investicijoms, kurias vienos Susitariančiosios Šalies investitoriai atliko kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje pagal jos įstatymus ir tvarką iki ar po šios Sutarties įsigaliojimo.

11 straipsnis

1. Abiejų Susitariančiųjų Šalių atstovai laikas nuo laiko susitinka tam, kad:

(a) įvertintų Šios Sutarties vykdymą;

(b) pasikeistų teisine informacija ir informacija apie investavimo galimybes;

(c) išspręstų dėl šios Sutarties ginamų investicijų kylančius ginčus;

(d) pateiktų pasiūlymus dėl abiejų Susitariančiųjų Salių investicijų skatinimo;

(e) išnagrinėtų kitus su Šios Sutarties ginamomis investicijomis susijusius klausimus.

2. Vienai Susitariančiajai Šaliai paprašius konsultacijų dėt šio straipsnio 1 punkte išvardintų klausimų, kita Susitariančioji Šalis nedelsiant atsiliepia, ir konsultacijos rengiamos diplomatiniais kanalais sutartu laiku ir sutartoje vietoje.

12 straipsnis

1. Ši Sutartis įsigalioja pirmąją kito mėnesio dieną po datos, kai abi Susitariančiosios Šalys raštu praneša viena kitai apie tai, kad jos įvykdė juridines vidaus procedūras, reikalingas Sutarčiai įsigalioti. Sutartis galioja penkerius metus.

2. Ši Sutartis galios, jeigu prieš metus iki šio straipsnio 1 punkte nurodyto laikotarpio pabaigos kuri nors Susitariančioji Šalis raštu nepraneš kitai Susitariančiajai Šaliai apie šios Sutarties nutraukimą.

3. Praėjus pradiniam penkerių metų laikotarpiui, bet kuri Susitariančioji Šalis bet kada gali nutraukti šią Sutartį, vėliausiai prieš metus raštu apie tai pranešdama kitai Susitariančiajai šaliai.

4. Investicijoms, atliktoms iki Šios Sutarties nutraukimo, 1-11 straipsnių sąlygos galios dar dešimt metų po Sutarties nutraukimo datos.

Sutartį pasirašo Vyriausybių įgalioti asmenys.

Surašyta dviem egzemplioriais Pekine, 1993 m. lapkričio 8 d. lietuvių, kinų ir anglų kalbomis, visi tekstai vienodos galios. Esant aiškinimo skirtumams, remtis tekstu anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS VARDU	KINIJOS LIAUDIES RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS VARDU